

[Holstein.]

ansvarlige Sagkundskab. Men jeg har lidt Indtryk af, at man i alt for høj Grad har ladet sig det være magtpaaliggende at vaage skinsygt over, at ikke en Parcel af de paa-gældende Embedsmænds Myndighedsomraade blev formindsket, endsige at det overhovedet skulde være diskutabelt, at nogen højerestaaende Embedsmand i Hær eller Flaade muligt skulde være overflødig.

Paa to væsentlige Punkter har Generalernes og Admiralernes Forslag erkendt 1922-Ordningens haabløse Umulighed. Det ene er med Hensyn til Befalingsmandsrammerne, og det andet er med Hensyn til Materiellet. Efter de Manøvrer, der har været afholdt, siden vi fik 1922-Ordningen, og de Erfaringer, der er høstet ved disse Manøvrer, tror jeg nok, jeg tør sige, at de danske øverstkommanderende i det store og hele er ude af Stand til at løse de Opgaver, der kommer til at paahvile dem i Tilfælde af Krig. Og dette siger jeg ikke som en Bebrejdelse imod de øverste, de overordnede i Hær og Flaade, men jeg siger det som en Bebrejdelse imod det Grundlag, som de ansvarlige Politikere har givet dem at arbejde paa. Hvad Materiellet angaar, er det aldeles givet, at dets Fornyelse indenfor en overskuelig Tid — og jeg vil under de foreliggende udenrigspolitiske Forhold, saaledes som Verdensudviklingen tegner sig, anse 10 Aar for at være Maksimum af Respit til Fornyelse af den danske Hær og Flaades Materiel — ikke vil kunne ske alene indenfor den finansielle Ramme, som Forsvarsordningen af 1922 har opstillet, selvfølgelig ikke saboteret og korrumperet, men i det Omfang, som jeg maa formode har været Grundlaget, da den daværende højtærede Statsminister et halvt Aar efter overfor Folkeforbundet erklærede, at denne Ordning var Minimum for Danmarks nationale Sikkerheds Betyggelse. Der maa mere til, hvis det skal naas indenfor den Tid. En helt anden Sag er det, hvis man, hvad det synes, at Venstrepolitikere og ogsaa Venstremilitærpolitikere er tilbøjelige til, regner med astronomiske Levealdre paa det militære Omraade, i en Tid, da den tekniske Udvikling og Verdens-tempoet gaar med Lynets Hastighed.

Man spørger saa ofte fra radikal og socialdemokratisk Side: Ja, men hvad mener I Konservative, I, som kalder jer Forsvarsvener, hvad mener I da egentlig med jeres stadige Krav om et effektivt Forsvar? Jeg vil dertil svare det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen for det første med en Gentagelse af en Bemærkning,

som jeg allerede i 1922 fremsatte overfor vore Forsvarsnihiler: Konservative Forsvarsvener vil ikke være med til en Luxembourgisering af Danmark. Vi vil ikke være med til at gøre Danmark til en Stat som Luxembourg, der er en halv-suveræn Stat, et statspolitisk Kunstprodukt, oprettet i 1867 af Stormagterne af storpolitiske Grunde, uden noget som helst Forsvar, med den Følge, at Staten med Hensyn til politisk Højhedsret og national Uafhængighed er fuldkommen umyndiggjort, er gaaet ind i den belgisk-franske Rayon, i hele den Rayon, som beskyttes af Locarno-Traktaten og med belgisk og fransk Trophebelægning. En saadan Luxembourgisering af Danmark vil Forsvarsvener ikke være med til. Men dersom de Planer, som er det ærede Socialdemokratis oprindelige og egentlige Planer, bliver gennemført, saa er den uundgaaelige storpolitiske Følge, lidt før eller lidt senere, at Danmark bliver storpolitisk umyndiggjort og afhængigt af en anden europæisk Magt; det er aldeles givet. Og jeg vil spørge det ærede Medlem, om han er villig og rede til at tage en saadan storpolitisk Konsekvens, for kun hvis det ærede Medlem er rede dertil, er der Skygge af Mening og Ræson i det Forslag, de Herre har fremsat.

Endelig vil jeg, inden jeg gaar over til kort at motivere, hvad jeg forstaaer ved et effektivt Forsvar, til det ærede Medlem Hr. P. Munch sige, at der er intet Menneske, ingen Vælger i Danmark — og det var jo dog det, det først og fremmest kom an paa nu at gøre Vælgerne forstaaeligt, hvad det i Virkeligheden er, Regering og Rigsdag vil paa dette Omraade —, der er ingen Vælger i Danmark ved sine fulde fem, hvilket Parti han end tilhører, som kan forstaa, at det skal være nødvendigt for at afpatrouillere og bevogte politimæssigt danske Farvande og Kyster at anvende ca. 20 Mill. Kr. til et Korps baade til Lands og til Vands, forsynet med en stor Del af den moderne Tekniks mest raffinerede Mordredskaber. Til saadanne Mordredskaber har jeg vel nok Lov til at henregne baade Miner og Torpedobaade og Rekylgeværer. (Holger Andersen: Og Undervandsbaade). Nej, dem er der dog vist ingen af. (Afbrydelse: Jo). Ja, det er maaske det mest raffinerede af det alt sammen.

Jeg vil dernæst spørge det ærede Medlem Hr. P. Munch: Naar der fra radikal og socialdemokratisk Side tales om Bevogtning, hvad forstaaer de Herrer saa ved Be-